

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 3T/61/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6221010172
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulgan
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2022:6221010172.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudcom JUDr. Jánom Šulganom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. januára 2022 takto

rozhodol:

Obžalovaný L. N., nar. XX.XX.XXXX F. F. B., A. Q.
U..G..W. XXX/., F. B.,
t.č. ÚVVaÚVTOS Q. Q.

je vinný,

že dňa 16.06.2021 v čase okolo 18.00 h v byte na ul. U.. G.. W. Č.. XXX/X F. F. B.Š. pod vplyvom alkoholu vyvolal hádku s družkou C. W., dôvodom ktorej bola jeho žiarlivosť, pričom ju obviňoval z nevery, ktoré obvinenia menovaná popierala, a po tom, čo sa z kuchyne presunula do obývacej miestnosti, kde sa nachádzali aj ich dve maloleté deti, ju nasledoval do obývacej izby, pristúpil pred ňu, pričom v ruke držal kuchynský nôž s dĺžkou čepele 15,5 cm a opakovane jej vyčítal, že má frajera a jedenkrát jej s nožom v ruke

2

naznačil, že ju pichne do oblasti brucha tak, že sa s hrotom noža k jej telu priblížil na 2 až 5 cm, čo keď uvidela ich staršia dcéra mal. C. N., M.. XX.XX.XXXX, tak v obave o život jej matky prosila otca, aby nôž pustil, pričom keď sa mu snažila z ruky nôž vybrať, porezala sa na jeho čepeli. Následne na to sa vrátil do kuchyne, kde nôž odložil, po čom C. W. spolu s maloletými dcérami z bytu odišla ku susede, ktoré konanie bolo objektívne spôsobilé vyvolať obavu, že svoje vyhrážky môže naplniť,
t e d a

inému sa vyhrážal ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - na blízkej osobe, čím spáchal

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písmeno a), písmeno b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. a) Tr., zák. a § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák.

za to sa odsudzuje

podľa § 360 ods. 2 s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov n e p o d m i e n e č n e .

Podľa § 48 ods. 1 písm. a) Tr. zák sa pre výkon trestu z a r a d ů j e do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. sa mu u k l a d á ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. u k l a d á trest prepadnutia veci - kuchynského noža s čiernou rukoväťou o dĺžke čepele 15,5 cm.

o d ō v o d n e n i e :

Na obžalovaného L. N. podala dňa 18.08.2021 prokurátorka Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš obžalobu pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a), § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je uvedené v obžalobe.

Obžalovaný na pojednávaní uviedol, že je nevinný. Bolo to nedorozumenie. V kuchyni si urobil jedlo, s družkou sa pohádali pre jej prácu. Začala mu nadávať a vykrikovať, že ho dá zavrieť. Družke sa ničím nevyhrážal. Povedal jej, že keď chce volať policajtov, nech zavolá a či si uvedomuje, kde ho chce dostať. Krájal salámu, nôž zabudol odložiť, prišiel k nej aj s nožom. Neuvedomil si to, bola to chyba. Nožom sa jej nevyhrážal. Nôž družke k telu neprikladal, po celý čas držal nôž dole. Nebol ani žiaden náznak útoku, dcéra sa asi zľakla, nevšimol si, že chytila nôž. Odišiel do kuchyne. Dcéra potom zakričala, že ju porezal. Pri konflikte alkohol nepožil. Odložil nôž a išiel za družkinými kolegami k U.. Chcel sa s nimi porozprávať. Myslí si, že ju navádzajú, vedia, že je v podmienke. Možno má s niekým pomer. Vyhodili ho odtiaľ, potom ho dvaja dobehli, jeden z nich ho udrel tak, že odpadol. Ocitol sa v U., až potom požil alkohol. V krčme si dal dve piva a nedopatrením si dal aj u kamaráta v P.. Bol smädný, pýtal niečo na pitie. Myslel si, že je to malinovka. Vypil možno liter, liter a pol. Kamarát mu zabezpečil odvoz. Domov prišiel večer o 22,20 hod. Nikto nebol doma, potom prišli policajti. Suseda ho nevidela, ani nepočula. Dcéry boli vyplašené asi z toho, že sa pohádali.

Poškodená C. W. na hlavnom pojednávaní uviedla, že si už nepamätá, čo sa vtedy stalo. Prišla domov, druh jej povedal, že si má vybrať rodinu, alebo robotu. Pohádali sa, mal v ruke nožík. Mieril jej na hrud', ale bol ďaleko. Svedkyni W. nepovedala, že jej prikladal nôž k lonu, na krk. On by jej neublížil. Nepovedal jej, že ju zabije. Zľakla sa, suseda jej povedala, aby išla za policajti. Aj dcéra jej povedala, aby išla na políciu. Chcela dať otca zavrieť, teraz vyplakáva, že to nechcela. Druh ju bezdôvodne podozrieval z nevery. Nevidela vtedy na obžalovanom, že by bol opitý, možno mal vypité. Z obžalovaného strach nemá a súhlasí, aby sa vrátil do spoločnej domácnosti. Deti sa otca neboja, chcú, aby sa vrátil. Keby sa dal vrátiť čas, už by ho neoznamovala, má ho stále rada. Už sa na neho nehnevá. Na políciu by nebola šla, keby ju nepresvedčili dcéra so susedou. Vo výpovedi povedala, že by na políciu šla aj bez presvedčania, preto lebo sa trochu bála. Vedela, že keď príde bude kričať. Chcela, aby ho policajti len postrašili, zobrali ho a neskončil vo väzení. Keď išla na políciu bola si vedomá ako to môže s druhom dopadnúť, ale bola pod vplyvom dcéry. Dotazník vyplnila sama, vyplňala ho prvýkrát, veľmi tomu nerozumela, policajti sa ponáhľali. Fyzicky ju netýral, slabo číta, možno to dobre nepochopila a zaškrtla aj fyzické násilie. Nikdy ju nenútil k neželaným sexuálnym praktikám, neodopieral jej prístup k zdravotnej starostlivosti, čítala to pomaly, pochopila to a správne označila. Nôž je spoločný, používajú ho v domácnosti, kúpila ho L. mama a dala mu ho.

Svedkyňa Q.. D. W. uviedla, že bola vtedy v službe. Na obvodné oddelenie prišla poškodená, že ju obžalovaný napadol, bol s ňou spísaný dotazník a vyhodnotený s vysokým rizikom poškodenia. Povedala, že sa ho bojí a boja sa aj deti. Išli do bytu, doma nebol. Uviedla, že od rána popíjal, vulgárne jej nadával a vyhrážal sa. Tvrdila, že jej nôž priložil do lona, na brucho, ku krku. Poškodená povedala že keď prišla z práce, pohádali sa, pretože, ju podozrieval z nevery. Spontánne popísala, kde jej nožom mieril a kde priložil nôž do lona a na krk. Staršia dcéra tiež popísala čo maminke robil. Dcéra mu chcela nôž vytrhnúť, pritom sa porezala. Povedala, že ju udrel do ruky. Hľadala ho, dostali hlásenie, že vchádza do domu. Keď obžalovaného zobrali so sebou, nechcel preukázať totožnosť, potom spolupracoval. Keď prišli, deti boli vyplašené, mladšia dcéra ju držala za nohu a prosila aby otca zobrali. Z reakcií detí a poškodenej nadobudla pocit, že majú skutočne z otca strach. Dotazník, ktorý bol s poškodenou spísaný sa vyhodnocuje na základe jej výpovedí. Boli tam fľaše od alkoholu, značky si nevšimla. Zobrali ho na oddelenie a tam ho prevzal poverený príslušník. Na obvodnom oddelení sa vyhrážal družke, že ešte uvidí keď vyjde.

Svedok L. Š. uviedol, že nastupovali do služby večer o 20,00 hod. Pred nástupom poškodená volala, čo sa stalo. Išli to preveriť. Obžalovaný nebol doma. Poškodená bola u susedky, bála sa. Povedala, že sa jej vyhrážal, vytiahol na ňu nôž. Nôž nenašli. Ako hľadali nôž, otvárali skrinky, našli prázdne fľaše od alkoholu. Išli to na oddelenie spísať. Poškodená sa snažila obžalovanému dovolať. Podarilo sa jej to asi dvakrát, dala na hlasný odposluch. Počuli, ako jej hovoril, že ju zabije. Povedal jej, že je niekde pri ceste a že ho zbilí. Potom volala suseda, že je doma. Bol zaistený, predvedený a odovzdaný poverenému príslušníkovi. Keď bol vo vyhradenom priestore na oddelení a videl svoju družku, povedal, že ešte uvidí. Do bytu vošli so súhlasom poškodenej. Poškodená na neho pôsobila vyplašene, ale ešte viac ho

presvedčila reakcia mladšej dcéry, ktorá kolegyňu chytila za nohu a prosila, aby otca zobrali, lebo sa bojí. Obžalovaný bol zaistený na mieste spáchania trestného činu. Zaistený bol z dôvodu podľa § 19 zákona o policajnom zbore. Je spísaný úradný záznam. So susedou nekomunikoval, ale poškodená aj deti sa nachádzali u nej. Z komunikácie medzi susedou a poškodenou počul, že takého hádky sú u nich bežné. Svedkyňa Š. uviedla, že keď prišla s dcérou domov, volala jej poškodená, či nemá tabletku od bolesti. Po čase jej zavolala, že našla, zodvihla to ich dcéra C., niečo kričala, zľakla sa a otvorila dvere do bytu, ich deti vbehli k nej do bytu. Išla sa pozrieť do ich bytu, poškodená bola nad umývadlom, nevidela žiadne poranenie, zobrala ju k sebe. Stála nad umývadlom ako keby niečo vyplúvala, ale krv nevidela, pozerala jej hlavu, krv nevidela. S poškodenou sa rozprávali čo sa stalo. Jedna z dcér ukazovala zranenie na ruke, dávala jej náplast, poškodená potom išla na políciu. Už si nepamätá, či jej povedala, aby išla na políciu. Nevie, či poškodenú nahovárala dcéra C.. Poškodená jej povedala, že sa pohádali a možno pôjde na chirurgické ošetrovanie. Potom išla na políciu, deti boli u nej. Nepočula, že by sa vtedy družke vyhrážal. Deti boli vystrašené. V tom týždni sa hádali každý deň, deti boli často u nej, niekedy aj v noci. Nevie sa vyjadriť, či bol obžalovaný vtedy pod vplyvom alkoholu, vtedy na polícii si to pamätala lepšie. Ich deti hovorili, že otec si niekedy vypil. Ona to nevidela, poškodená jej povedala, že si vypije a potom sa pohádajú.

Súd ďalej vykonal dokazovanie oboznámením s písomnými dôkazmi tak, ako je uvedené v zápisniciach z hlavného pojednávania.

Súd vykonal navrhované dôkazy, tieto vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnom súhrne v zmysle § 2 ods. 10, 12 Tr. por.. Z vykonaného dokazovania dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je uvedené v obžalobe.

Obžalovaný nie je usvedčovaný priamym svedectvom poškodenej a svedkov, pretože poškodená (pravdepodobne z existenčných dôvodov) menila výpovede a svedkovia priamo pri čine neboli. Obžalovaný je tak usvedčovaný súhrnom svedeckých výpovedí, ktoré vytvorili reťaz vzájomne do seba zapadajúcich dôkazov. Poškodená v prípravnom konaní deň po skutku uviedla, že sa obžalovaného nebojí, rovnako tak vypovedala na pojednávaní. Pre uznanie viny je však podstatné, či mala strach v čase páchania skutku. Zo správania poškodenej súd nadobudol presvedčenie, že strach a obavu mala. Na pojednávaní síce uviedla, že obžalovaný držal nôž vo vzdialenosti niekoľko metrov, ale pred políciou uviedla, že to bolo 2 až 5 centimetrov. Policajtku povedala, že jej mieril nožom do brucha a priložil na krk a do lona. Súd má spoľahlivo preukázané, že obžalovaný udrhel poškodenú do zápästia. Povedala to svedkyňa W. a svedkyňa Š. uviedla, že možno pôjde na chirurgiu. Taktiež má preukázané, že obžalovaný sa poškodenej vyhrážal bezprostredne po skutku (v telefóne a v budove polície). Pokiaľ by poškodená a deti nemali strach, nebol dôvod volať susedu Š. a utekať k nej. Tá pri svojej výpovedi uviedla, že deti boli vyplašené a vystrašené. Uviedla, že obžalovaný a poškodená sa v poslednom čase často hádali. Pokiaľ by poškodená nemala strach, nebol by dôvod volať políciu. Súd poukazuje, že obžalovaný bol vo februári tohto roku odsúdený (po pobyte vo väzbe) na podmienený trest za totožnú trestnú činnosť. Poškodená tak veľmi dobre vedela, že svojim oznámením môže spôsobiť druhovi trestné stíhanie. Súd nespochybňuje, že jej to mohli poradiť suseda s dcérou, avšak považuje za vylúčené, aby oznámenie urobila proti svojej vôli. Súd tak neuveril jej tvrdeniu, že chcela obžalovaného len postrašiť. Pokiaľ obhajoba poukazuje na jej zdravotný stav (úraz hlavy v minulosti) a týranie v detstve, súd podotýka, že doposiaľ nebol spochybnený jej duševný stav a obhajoba návrh na vykonanie takého dôkazu nepodala. Keďže poškodená bola v minulosti týraná, vie veľmi dobre, čo je týranie a kedy jej hrozí nejaký útok. Preto je súd toho názoru, že pokiaľ by jej nič nehrozilo a nemala žiaden strach, neobrátila by sa na políciu. Takáto úvaha je podopretá aj vyplneným dotazníkom rizika, ktorý poškodená vyplnila sama a ktorý po vyhodnotení vykazoval, že poškodená je objektom vyhrážania a psychického násillia so stúpajúcim charakterom. Neobstojí tvrdenie poškodenej, že dotazník vyplňala pod časovým tlakom a všetkému nerozumela. Z výsluchu jednoznačne vyplynulo, že takýmto spôsobom chcela korigovať označené odpovede v dotazníku, ktoré boli v neprospech obžalovaného. Pri otázkach v jeho prospech uviedla, že to čítala pomaly a správne odpovedala. Nie je mysliteľné, aby pri niektorých otázkach bola v časovom strese a pri iných nie, zvlášť keď časový stres sa mal prejavovať len u „nevhodných otázok a odpovedí“ z pohľadu prospechu obžalovaného. Súd takúto obranu vyhodnotil ako účelovú a nepravdivú. Súd mohol využiť aj výpoveď očitej svedkyne, maloletej dcéry C.. Prepis jej výpovede je síce v súlade s obžalobou, avšak súd po oboznámení so zvukovo obrazovým záznamom musí konštatovať, že ide z hľadiska dokazovania o bezcennú výpoveď. Zo záznamu je zrejmé, že dochádzalo k manipulatívnym a navádzajúcim otázkam čiastočne zo strany policajta, no najmä prítomnej kurátorky, ktorá vôbec nemala do výsluchu zasahovať. Súd preto na výpoveď maloletej neprihliadol. Vzhľadom

k tomu, že ide o maloleté dieťa, obzvlášť zraniteľnú obeť, navyše preukázateľne trpiacu psychickými problémami, súd jej výsluch neopakoval (žiadna zo strán ani takýto opakovaný výsluch nenavrhol). Aj bez tejto výpovede je však vina obžalovaného dostatočne preukázaná. Za kľúčové dôkazy považuje súd svedectvo zasahujúcich policajtov. Svedkyňa W. uviedla, že deti boli vyplašené, mladšia dcéra ju držala za nohu a prosila aby otca zobrali. Z reakcií detí a poškodenej nadobudla pocit, že majú skutočne z otca strach. Svedok Š. uviedol, že poškodená na neho pôsobila vyplašene, ale ešte viac ho presvedčila reakcia mladšej dcéry, ktorá kolegyňu chytila za nohu a prosila, aby otca zobrali, lebo sa bojí. Uviedli, že poškodená im povedala, že sa jej vyhrážal. Z reakcií obžalovaného počas telefonického hovoru a v budove polície, keď vyhrážky počuli samotní policajti a obžalovaný sa nekontroloval ani pred nimi, je zrejmé, že k vyhrážkam došlo počas skutku. Obaja policajti uviedli, ako im poškodená spontánne popísala spáchanie skutku. Súd nenašiel žiaden motív, prečo by si mali policajti vymýšľať. Poškodená vierohodným spôsobom nevysvetlila, prečo pred zasahujúcimi policajtmi takto vypovedala, pokiaľ by to nebola pravda. Z výpovedí svedkov má súd jednoznačne preukázané, že poškodená mala v čase spáchania a bezprostredne po ňom z obžalovaného strach. Znalec u obžalovaného zistil abnormnú štruktúru osobnosti, hlavne rysy nezdržanlivosti, impulzivity a disociality. Táto skutočnosť však sama o sebe nie je dôkazom, že obžalovaný sa skutku dopustil. Je len dôkazom, že takýmito rysmi trpí a mohol by sa skutku dopustiť. Súd považuje za preukázané, že konanie obžalovaného bolo motivované žiarlivosťou a umocnené požitím alkoholu. Pokiaľ ide o otázku, či obžalovaný spáchal skutok pod vplyvom alkoholu, nemá to žiaden vplyv na právnu kvalifikáciu, ale len na charakteristiku skutku. Je jednoznačne preukázané, že po skutku bol pod vplyvom alkoholu. Svedkyňa Š. v prípravnom konaní, kedy si to podľa vlastných slov lepšie pamätala, uviedla, že bol pod parou. Rovnako uviedla, že deti aj poškodená uviedli, že niekedy pije. Poškodená uviedla zasahujúcej hliadke, že obžalovaný od rána popíjal. Dôkazom jeho častého pitia sú pre súd aj nájdené prázdne fľaše od alkoholu. Súd preto neuveril tvrdeniu poškodenej pred súdom, že pil len nealkoholické pivo. Z vykonaného dokazovania má tak súd jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania spôsobom uvedeným v obžalobe.

Súd má preukázané, že obžalovaný sa dopustil trestného činu proti chránenej osobe, a to blízkej osobe (družke - § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák.). Súd sa nestotožnil s tvrdením obžalovaného, že sa nožom nevyhrážal. Súd považuje za preukázané, že obžalovaný sa nožom priblížil na krátku vzdialenosť k poškodenej a naznačil bodnutie. Na naplnenie skutkovej podstaty nebezpečného vyhrážania so zbraňou by však bolo postačujúce aj samotné držanie noža spojené s vyhrážkami alebo hádkou. Aj takáto situácia by bola schopná spôsobiť dôvodnú obavu o život a zdravie. Súd preto považuje za preukázané, že obžalovaný sa skutku dopustil závažnejším spôsobom konania - so zbraňou (§ 138 písm. a) Tr. zák.). Obžalovaný sa tak skutku dopustil závažnejším spôsobom konania a voči blízkej osobe, čo zakladá právnu kvalifikáciu podľa § 360 ods. 2 písm. a), b) Tr. zák..

Pri ukladaní trestu sa súd riadil zásadami ukladania trestov podľa § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na osobu páchatela, motív a pohnútku. Taktiež prihliadal aj na zásady individuálnej a generálnej prevencie, no najmä na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti.

Obžalovaný sa ku skutku nepriznal, z obce a výkonu väzby je hodnotený všeobecne, ale jeho správanie nebolo riešené v komisií verejného poriadku. Z evidencie priestupkov vyplýva, že sa dopustil 3 priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu. Z odpisu registra trestov súd zistil, že doposiaľ bol 3 krát trestaný, z toho dva tresty boli uložené za rovnorodú trestnú činnosť. Súd mu preto nepriznal žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Naopak vzhliadol jednu priťažujúcu okolnosť - už bol odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zák.). Základná trestná sadzba podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. je v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky. Pri prevahe priťažujúcich okolností (1:0) v súlade s § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. dochádza k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby o 1/3 ($36 - 6 = 30/3 = 10$ mesiacov). Do úvahy prichádza uloženie trestu v rozmedzí od 16 mesiacov do 3 rokov. Súd nemohol opomenúť skutočnosť, že obžalovaný sa v minulosti dopustil 2 trestných činov násilnej povahy a navyše skutku sa dopustil v čase podmieneného odkladu (OS VK 10T/1/2021 zo dňa 15.02.2021) len 4 mesiace po právoplatnosti predchádzajúceho odsúdenia. Súd preto nemohol uložiť iný ako nepodmienečný trest odňatia slobody. S prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatela súd uložil trest vo výmere 16 mesiacov. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu, súd ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

MUDr. T. F. v znaleckom posudku č. 73/2021 konštatoval, že u obžalovaného zistil návykový alkoholizmus, teda závislosť od alkoholu v pravom zmysle slova. Navrhol preto obžalovanému uložiť

ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. V súlade s návrhom súd uložil ochranné liečenie. Nariadil aj prepadnutie veci, pretože má preukázané, že vec bola použitá na spáchanie trestného činu a vec patrí obžalovanému („kúpila ho L. mama a dala mu ho“)

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie a to v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodeneц, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ resp. § 45 ods. 1).